

[30th March 1959]

IX GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 3 OF 1959).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—
“ That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959) ^a as passed by the Legislative Council, be taken into consideration.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கழிந்த மாதத்தில் நடைபெற்ற இந்த மன்றத்தின் கூட்டத்தில் இந்த மசோதாவை எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தது. அப்போது அதற்கு அவகாசம் இல்லாததினால் அந்தக் கூட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அதற்கு அப்புறம் இந்த மாதத்தில் பட்ஜெட் விவாதம் நடைபெறுவதினால் இதை உடனடியாக இரண்டு மன்றங்களிலும் நிறைவேற்றுவதற்கு அவகாசம் இல்லை என்ற காரணத்தினால் முதலாவதாக மேல் சபையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அங்கு முதலில் இதைப் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுப்பதற்காக ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னால் அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டி சில மாறுதல்கள் செய்து அதே மன்றத்திலேயே விவாதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்த மசோதாதான் இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த மசோதாவினுடைய முக்கியமான நோக்கம், கிராம தானமாக தமிழ் நாட்டில் பல கிராமங்கள் வினோபாஜி அவர்களின் இயக்கத்தின் விளைவாக அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் தனிப்பட்டவர்கள் பூமிகளை தானமாகக் கொடுத்ததின் காரணமாக இதே சபையில் நாம் பூதானத்திற்கு என்று ஒரு சட்டம் இயற்றினோம். இவ்விதம் கிராம தானங்களாகப் பெற்ற கிராமங்களில் இருக்கின்ற நிலம் இல்லாதவர்களும், நிலமுள்ளவர்களும் சரியான முறையில் வாழ்வதற்கான விதத்தில் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அரசாங்கமே இதற்கு அக்கரை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் கிராமங்களில் விவசாயம் செய்வதற்கு கடன் வசதி அளிக்கவேண்டும். அதோடு கிராம தானமாக அளிக்கப்பட்ட கிராமங்களை எல்லாம் சர்வே செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இம்மாதிரிப்பட்ட கிராமங்களில் நிலவரம் எவ்வாறு இருக்கிறது? அங்குள்ள மக்களுக்கு விவசாயம் செய்துகொள்ளுவதற்கு என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி சர்வே செய்யப்பட்டது. இவ்விதம் சர்வே செய்தவர்கள் அளித்திருக்கின்ற சிபார்சுகளில் ஒன்று கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் அதிகமாகக் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள், அங்கு கடன் கொடுத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் உடனடியாக இப்போது கிராமங்களை தானமாக கொடுத்தவுடன் வசூல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். இதற்காகக் கோர்ட்டில் போய் டிகிரி வாங்குகிறார்கள், டிகிரியை நிறைவேற்றுவதற்குப் பல நடவடிக்கைகளும் எடுத்துவருகிறார்கள். இம்மாதிரி எல்லாம் கடன் தொல்லைகள் இருக்கின்றன என்றும், சர்வே செய்த கமிட்டியார் அதைத் தடுப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் சிபார்சில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். பொதுவாக சமுதாயத்திற்கு சேர்ந்த நிலங்களை எல்லாம் சாகுபடி செய்ய வேண்டும், அதற்காகக் கோவாபரோடில் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைத்து கவனம் செலுத்தப்பட்டுவருகிறது. இவ்வாறு எல்லாம் மக்களுடைய நல் வாழ்வுக்காக கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்விதமாக பல கடன் தொல்லைகள் போன்ற தொல்லைகளினால் விவசாயிகள், இம்மாதிரிப்பட்ட மசோதாக்களை நிறைவேற்றுவதினால், கஷ்டப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். ஆகவேதான் இந்த மசோதா இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் மூலம் கடன்பட்டிருப்பவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டு வரையிலும் இது சம்பந்தமான தொல்லை இருக்கக் கூடாது என்றும், கோர்ட்டில் போய் டிகிரி வாங்கி இருந்தாலும், அதை இந்தக் காலத்திற்குள் நிறைவேற்றக் கூடாது; அவ்விதம் இதையும்

[30th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

மீறி யாராவது கோர்ட்டில் தாவா கொடுத்தால் யார் கோர்ட்டில் தாவா கொடுக்கின்றார்களோ, அவர்கள்தான் கோர்ட்டு செலவு பூராவையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது யாருடைய நன்மைக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் பிரகாரம், கிராமத்திலிருக்கின்றவர்களுக்கு, அவர்கள் நிலமுள்ளவர்களாக இருந்தாலும்கூட, நிலமில்லாதவர்களாக இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் எல்லோருக்கும் விவசாயம் செய்வதற்குரிய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். சிலர் நிலங்களை தானமாகக் கொடுத்துவிட்டதின் காரணமாக நிலமில்லாதவர்களாக இருக்கலாம். பொதுவாக கிராமங்களிலுள்ள நிலங்கள் எல்லாம் விவசாயம் செய்யப்பட்டாக வேண்டும். அது கிராமமாக இருந்தாலும்கூட, ஹாம்லெட்டாக இருந்தாலும்கூட சரி, இந்த கிராமம் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டபொழுது யார் யார் அந்தக் கிராமத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்களோ அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த மசோதாவின் மூலம் அனுசூலம் கிடைக்கும். அதுதான் இந்த மசோதாவின் முக்கிய நோக்கம். அவர்கள் எல்லோரும் விவசாயிகளா இல்லையா என்பது பிரச்சனை அல்ல, அந்தக் கிராமத்திலுள்ள சமுதாயம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். கிராமத்தில் பல தொழிலாளர்கள் இருக்கலாம். மேலும் விவசாயத்திற்கு உதவக்கூடிய பல சாமான்களைச் செய்யக் கூடியவர்கள்—தச்சர்கள்—கருமான்மார்கள்(ஆர்டிஸான்ஸ்) இவர்கள் எல்லாம் கிராமத்தில் இருக்கலாம். இவர்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் வெளியே இருக்கின்றவர்கள், அதாவது தங்களுடைய நிலத்தைத் தானமாகக் கொடுத்துவிட்டு வெளியே இருக்கின்றவர்கள் கிராமத்திற்கு வெளியே இருந்தால், அவர்களுக்கும் இந்த மசோதாவின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய அனுசூலம் கிடைக்கவேண்டும் என்று யோசனை சுறப்பட்டது. வெளியே இருக்கின்றவர்கள் நிலத்தைக் கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த கிராம தானத்தில் அடிப்படை என்ன வென்றால், எந்த கிராமம் தானமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தக் கிராமத்திலுள்ள சமுதாயம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பது. மேலும் அந்த கிராமத்திலுள்ளவர்கள் கடன்பட்டிருந்தால், அந்தக் கடன் தவணையை தள்ளிப் போடுவதற்காக மசோதா இருக்கிறது. அதோடு வெளியே இருக்கின்றவர்களை இதில் சேர்ப்பதற்கு நியாயம் இல்லை என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம். அந்த வகையில் இந்த மசோதா ஒரு வாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மார்டோரியம் ஒரு வருஷத்திற்கு தள்ளிப் போடுவதுதான். பின்னால் வசூல் செய்வதிலே மூன்று வருஷாந்திர தவணையாக வசூலிக்கப்படும் என்று இந்த மசோதா கூறுகிறது. கடனை அடியோடு ரத்து செய்வது அல்ல—தள்ளிப்போடுவதுதான். அதுவும் ஒரு ஆண்டுக்குத்தான். கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வறட்சி இருந்தபோது, மொத்தமாக கடனைத் தள்ளிப் போடுவதற்கு ஒரு சட்டம் இருந்தது. அந்தச் சட்டத்தை ஒட்டி இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மசோதாவை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று நம்பி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: How long will the Hon. Minister take to reply?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Ten minutes.

MR. SPEAKER: We shall have general discussion till 1-10 p.m. and then we shall take up the Bill for consideration clause by clause.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Those who want to speak may go on till 1 p.m. I will take five or ten minutes for my reply.

[30th March 1959]

MR. SPEAKER: All right. We will go on till 1 p.m. when the Hon. Minister will reply. I allow five minutes for each Member.

SRI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். 1954-55-ம் ஆண்டிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா நமது மாநிலம் பூராவிற்கும் இருந்தது. நமது மாநிலம் பூராவிலும் இருந்ததன் காரணமாக அதில் சில குறைபாடுகள் அந்த சமயத்திலே காணப்பட்டது. அந்த முக்கிய குறைபாடுகளையொட்டித்தான் நான் முக்கியமான திருத்தங்கள் இரண்டை இந்த மசோதாவிலே தந்திருக்கிறேன். இன்றைக்கு ஓராண்டு காலம் கடனை தள்ளிப் போடுகிறோம் என்றால், ஓராண்டு காலம் கழித்து அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களிடத்திலிருந்து மறுபடியும் தொடர்ந்து அந்த ஓராண்டு காலத்திற்கும் வட்டியைச் சேர்த்து வசூல் செய்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு நிவாரணம் தரவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்கி கிராமதான நிலங்களுக்கு அமுல் நடத்தப் போகிறோம். அதே சமயத்தில் ஓராண்டு காலத்திற்குத் தள்ளிப் போட்டு விட்டு வட்டியையும் சேர்த்து வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்று மசோதாவில் இருக்கிறது. தள்ளிப் போடுகிற ஓராண்டு காலத்திற்கும் அந்த இடங்களில் வட்டியை வசூல் செய்யக் கூடாது. இதன் காரணமாக 1954-ம் வருஷத்திய சட்டத்திலே கூட பெருவாரியான மக்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அந்த சமயத்தில் நிவாரணம் என்று கருதப்பட்டதே தவிர, மேலும் மேலும் வட்டி சேர்த்து திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. அப்படி தள்ளிப் போடுகிற போது ஒரு ஆண்டு காலம் கழித்து வழக்குத் தொடர்ந்தாலும்கூட, டிக்ரி ஆகும்போது கோர்ட் காஸ்டை வாங்கக் கூடாது என்ற திருத்தத்தைத் தந்திருக்கிறேன். மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும், மக்களுக்கு நல்ல முறையில் நிவாரணம் தரவேண்டும் என்று நினைக்கிற நாம் அதே சமயத்தில் இப்படிப்பட்ட சிறிய நிவாரணத்தைத் தரவேண்டுமானால் மக்களுக்கு அதை நல்ல முறையில், நல்ல பலனைக் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் தரவேண்டும் என்று அடிப்படையில் நான் இரண்டு திருத்தங்களைத் தந்திருக்கிறேன். ஆதலால், அதை ஏற்றுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி சட்டமாக்கினால் அந்தச் சட்டத்தினால் மக்கள் நல்ல பலனை அடைவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: ஸ்பீகர் தலைவர் அவர்களே, இந்த கிராமதான கிராமங்களில் கடன் வசூலைத் தள்ளிவைக்கும் மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்காக சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். அகில இந்தியாவிலேயும் கூட நம் ராஜ்யத்திற்கு அந்தப் பெருமை சாரும். கிராமதான கிராமங்களில் வேலைகளை ஒழுங்காக நடத்தக் கூடிய முறையில், திட்டமிட்டு செய்யக்கூடிய முறையில் இந்த நல்ல மசோதாவை பாஸ் செய்யப் போகிறோம்: இப்போது எந்த சோஷலிஸ சமுதாயத்தை நோக்கிப் போகவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமோ அதனுடைய லெபோரட்டரியாக, ஆராய்ச்சிக் கூடமாக கிராமதான கிராமங்கள் மிகவும் ஒத்தாகையாக இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் மட்டுமல்லாமல் கிராமக் கைத்தொழில்கள் முதலியவைகளை நடத்தவும், விவசாயத்தை கூட்டுறவுப் பண்ணை முதலியன வைத்து நடத்த சர்க்கார் சர்வோதய பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்த சட்டப் பிரகாரம் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே சர்வோதய பஞ்சாயத்து 10 கிராமங்களில் ஏற்பட்டு நல்ல விதமாக வேலை செய்கின்றன. இன்னும் அநேக கிராமங்களில் ஏற்படுத்த முயற்சி செய்யப்படுகிறது. கடன் வசூல் செய்வதைத் தள்ளிவைக்க வேண்டுமென்று கிராமதான கிராமங்கள் வந்ததிலிருந்து நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். தங்கள் கிராமத்திலுள்ள எல்லா நிலங்களையும், நல்ல நஞ்சை, தோட்ட நிலங்களைக்கூடக் கொடுத்திருக்கும்போது கூட்டுறவு சொஸைடி, இன்னும் சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொடுங்

30th March 1959] [Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]

கள் என்று அவர்கள் எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த கடன் தொல்லையினால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது நல்ல நேரத்தில் இந்த மசோ தாவைக் கொண்டு வந்ததை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

அதிலே வெளியில் இருப்பவர்களுக்கு இந்த நிவாரணம் கொடுக்கலாமா என்பதைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பரிஸ்தாபித்தார்கள். கிராமதான கிராமங்களையே எதிர்கால வேலைத் திட்டமே அவர்களுக்கென்று அந்த கிராமத்தில் நிலமில்லாமல் கூட்டுப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதுதான் இதனுடைய முக்கிய லட்சியம். ஆகவே ஒரு நில முதலாளியோ அல்லது விவசாயம் செய்கிறவர்களோ, வெளியில் இருப்பவர்கள் நிச்சயமாக மற்ற வசதிகளையுடையவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். நிவாரணம் கொடுப்பதால் கிராமதான பஞ்சாயத்துக்களின் பணி நன்கு நடக்க உதவும்படியாக இருக்குமா என்று கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடன் வசூலை தள்ளி வைப்பதை ஒரு வருஷத்திற்குத் தள்ளி வைப்பது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை முதல்படியாக நான் வரவேற்கிறேன். கிராமதான கிராமத்தின் இப்போதைய நடைமுறை விவரம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரியுமா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆகையால் இதைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமம் என்று சொல்லும்போது இது ரெலின்சு கிராமம் அல்ல. தனிப்பட்ட பட்டி என்று சொல்லுகிறார்கள், அவர்கள் கூடி உட்கார்ந்து தங்களையே உணவு, உடை தேவைகளைப் பற்றியும், கேஷ் கிராபில் என்ன போட வேண்டும், எப்போது போடவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும், எந்தெந்த கைத்தொழில்களை ஆரம்பித்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம் பெறும் என்று அவர்கள் திட்டமிடுகிறார்கள். திட்டமிடும்போது அதிலே நடுவில் கடன் தொல்லை இப்போது ஒரு வருஷம் தள்ளி வைத்தால், அதைப் பற்றி கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு திட்டமிடுவதில் நல்ல விதமாகத் திட்டமிட்டு வேலை செய்வதற்கு இந்தத் தள்ளி வைப்பு மசோதா உதவும்படியாக இருந்தாலும்கூட கிராமங்களில் நடக்கும் பலவித பழக்கங்களில் 100 ரூபாய் கொடுத்து 500 ரூபாய் எழுதி வாங்கிக்கொள்வது போன்ற காரியங்களினால், தள்ளி வைத்தாலும்கூட 3 வருஷத்தில் தொகை கூடி விடக்கூடிய நிலையில் பரம்பரைப் பழக்கங்கள் சில சிறு நிச்சவாரந்தாரர்களுக்குப் பரம்பரைச் சத்துருக்களாக இருந்து வருகின்றன. இந்த நேரத்தில் கடனைத் தள்ளி வைத்து ஒரு வருஷத்திற்குள்ளே அந்தந்தப் பட்டிகளிலே 20 பங்கு, 30 பங்கு, 50 பங்கு என்று முதல் தொகையைக் கூட்டியிருக்கிறார்களே அதிலே, இதற்கு மேல் வாங்கக் கூடாது என்று இன்னும் எவ்வளவு தூரம் குறைத்துக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கலாம் என்பதை சர்க்கார் ஆலோசனை செய்யலாம் என்று சொல்லும்போது ஏதோ பொறுப்பு உணர்ச்சி இல்லாமலே சொல்லவில்லை, தீர்க்கமாக ஆலோசனை செய்துதான் சொல்லுகிறேன். (Bill) ஏனென்றால், இவைகள் தான் எதிர்கால சோஷலிஸ்ட் சமுதாயத்திற்கு லெபோரடரி என்று நான் சொன்னேன். ஐனங்களுக்கு தைரியத்தையும், உற்சாகத்தையும், நம்பிக்கையையும் கொடுக்கும் முறையில் பொருளாதாரச் சிக்கலில் விட்டு விடாது நடத்தினால், கிராமதான கிராமங்களுக்குச் சில சலுகைகளை அதிகமாகக் கொடுத்து ஆராய்ச்சி முறையில் நடத்தினால் இந்தியாவிலே கூட்டுப் பண்ணைகளை எந்த முறையாக வைக்கப் போகிறோம் என்று காட்டுகிற முறையில் நடத்திக் காட்ட முடியும். அதோடு கூட வட்டி வாங்குவதில் . . .

MR. SPEAKER : மந்திரி அவர்கள் இந்த பொது விவாதத்திற்கு சரியாக 1 மணிக்கு பதில் சொல்லுவதாகச் சொன்னார்கள். சில அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு விரும்பியதால் அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவருக்கும் 5 நிமிஷ நேரம் கொடுத்தேன். இன்னும் சில அங்கத்தினர்களும் இருக்கிறார்கள். 5 நிமிஷம் கொடுத்திருக்கும்போது 8 நிமிஷம், 10 நிமிஷம் பேசிக்கொண்டே போனால் என்ன செய்வது. உங்களுக்கு அதிக நேரம் வேண்டுமென்றிருந்தால் முதலிலேயே சொல்லியிருக்க வேண்டும், இந்த

[Mr Speaker]

[30th March 1959]

நேரம் போதாது என்று, மணி அடித்த பிறகும் பேசிக்கொண்டே போனால் என்ன அர்த்தம் என்று புரியவில்லை. ஒரு திட்டம் போட்டால் அதன்படி எல்லோரும் நடக்கவேண்டும்.

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : எத்தனை நிமிஷம் என்று சொல்லவில்லையே.

MR. SPEAKER : ஒவ்வொரு கனம் அங்கத்தினரும் ஐந்து நிமிஷங்கள் தான் பேசலாம், அதுவும் நான்கு கனம் அங்கத்தினர்களைத்தான் பேச அனுமதிக்க முடியும் என்று நான் சொன்னேன். எத்தனை நிமிஷம் என்று நான் சொல்லவில்லை யென்று வைத்துக் கொண்டாலுங்கூட, மணி அடித்தேனே, அப்போதாவது உட்காரலாம் அல்லவா ?

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : மணி அடித்ததிலிருந்து இரண்டு நிமிஷம் வரையில் பேச அனுமதிப்பது உண்டு.

MR. SPEAKER : இருக்கிறதே பத்து நிமிஷம். அதற்குள்ளே இன்னும் இரண்டு கனம் அங்கத்தினர்களை நான் பேச அனுமதிக்க வேண்டும். நேரம் போதாது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்பொழுது கேட்டுக் கொண்டிருப்பதை, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மணிக்கு பதில் அளிக்கப் போவதாகச் சொன்னாரே, அப்பொழுது கேட்டிருக்க வேண்டும். அப்பொழுது கேட்டிருந்தால், கனம் அமைச்சர் அவர்களை சற்று நேரம் பொறுத்தப் பேசச் சொல்லியிருக்கலாம். அப்பொழுது சும்மா இருந்துவிட்டு இப்பொழுது நேரம் அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்டால் நான் என்ன செய்வது ? இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் முடிவாக அவர்கள் பேசலாம்.

* SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, this Bill purports to give a sort of temporary relief to the gramdan villagers who are indebted. The question naturally arises, what is the kind of relief that this Bill seeks to give to the indebted gramdan villagers. It is stated that the creditors will be temporarily restrained or prevented from resorting to courts of law in order to realise their dues from the gramdan villagers. It is not a permanent relief as such. If the relief is to be of a substantial nature, I am of opinion that the Government should come forward with a different piece of legislation altogether. We all know that the villagers who are living in these gramdan villages are actually being crushed under the dead weight of rural indebtedness. That stands in the way of their progress and improvement in life. If the Government are really interested in extending substantial help to these villagers, they should have come forward with proposals to write off the debts, instead of a small piece of legislation like this which seeks to give only temporary relief for a period of one year or so. We know the gramdan movement is part and parcel of the Bhoodan Movement started by Acharya Vinobha Bhave, an ardent disciple of the late Mahatma Gandhi. It is stated that all over the country, they have obtained by way of donation about 110 million acres of land. I am not prepared to vouch for the correctness of this figure. And it is also claimed that more than half of these 110 million acres of land have already been redistributed to poor people in our country. Some landlords come forward to donate sometimes a whole village or a portion thereof and the land thus obtained comes under 'gramdar' and has to be redistributed to the poor people living in these

30th March 1959] [Sri M. Jagannathan]

villages or hamlets. Before the Government provide them with lands, they should take care to see that the poor villagers have the wherewithal for their cultivation. Unless this is done, the gramdan movement is not going to be a success. But even before doing that, the Government have to see that the poor villagers are not actually harassed by the creditors and perhaps in this sense they have thought it desirable to bring in a small piece of legislation like this. If I may be permitted to say so, this measure will not help the landless poor people living in our moribund villages, steeped in utter poverty, degradation and semi-starvation. We all know that the Government are so reactionary as not to look beyond their nose in matters of reform, particularly with reference to agriculture. Therefore, I strongly criticise the Government on this occasion for coming forward with a small piece of legislation which will not help the villagers. They must have come forward with a comprehensive legislation for writing off debts incurred by the villagers. Then, they would have deserved all my praise, appreciation and admiration. But I am unable to congratulate them now. However, there is a proverb which says: 'Half loaf is better than no loaf'. Some relief is better than no relief and it is in this sense I come forward to welcome this measure. I hope this will give a sort of impetus to the gramdan movement by and large. Thank you.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமதான கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யார் என்று நிர்ணயம் பண்ணுகின்றபோது கிராமதானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட கிராமத்தில் ஏற்கெனவே இந்தச் சட்டம் அமுலாக்குவதற்கு ஓர் ஆண்டுக்கு முன்னாலே அந்தக் கிராமத்தில் வசித்து இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சலுகை கிடைக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போவதற்கு முன்னால் கொடுத்திருந்தேன். செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போய் மீண்டும் வருகிறபோது அங்கே அமைச்சர் அவர்கள் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு ஆலோசித்திருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். "Gramdan villager means any villager residing or having resided for one year before the commencement of this Act" என்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருந்தேன். அதை ஆலோசித்து ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ' ஒரு வருஷத்திற்கு முந்தி இருந்தவர் ' என்றால், அவர் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருகிற தேதியிலும் அந்தக் கிராமத்திலே இருக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருகிற தேதியில் கிராமத்தில் இருப்பவர்களெல்லாம் இதிலே வந்து விடுகிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : செலக்ட் கமிட்டி ரிபோர்ட் விவாதத்திற்கு வந்த நேரத்தில் நான் அவையில் இல்லை. அவையில் இல்லாத காரணத்தால், அப்பொழுது இதற்கு வேண்டிய திருத்தம் கொடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. ஒரு ஆண்டுக்கு முன் வேறு காரணத்திற்காக குடியேறியிருந்தாலும் அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துப்பட நான் திருத்தம் கொடுத்திருந்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்துப்பார்த்திருப்பாரானால், அதையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு 'முன்வந்திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

[Sri A. Govindasamy]

[30th March 1959]

இந்தச் சட்டத்தின்படி ஒரு ஆண்டுக்குத்தான் சலுகை என்று சொன்னால், ஒரு ஆண்டுக்குள் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பொருளாதார முன்னேற்றம் வந்துவிடும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா? ஏன் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு ஒத்தித்தரக் கூடாது? அதற்கு பிறகு கோர்ட்டுக்குப் போனால், அந்தக் கோர்ட்டுச் செலவையும் கிராமதான விவசாயிகளே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் கூட, கேட்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நல்ல திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம் உண்மையில் கிராமதான விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ததாகும் என்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூன்று ஆண்டுக்குள் சம பாகமாகப் பிரித்து கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருப்பதற்குப் பதிலாக ஐந்தாக இருந்தால், ஓரளவு அவர்களுக்குப் பரிகாரம் செய்ததாகவும், குறைந்த பட்சம் சலுகை காட்டுவதாகவும் இருக்கும் என்ற கருத்தினையும் இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உண்மையிலேயே கிராமதானத்தில் மற்ற கிராமங்களும் வந்து சேர வேண்டும் என்று நினைத்தால், இப்பொழுது போகின்ற போக்கைப் பார்க்கின்றபோது, எவ்வளவு கிராமங்கள் வந்திருக்கின்றன என்று பார்த்தால் 232 கிராமங்கள் சேர்ந்திருப்பதாக லிஸ்டிலே காண்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் கிட்டத்தட்ட இருபதாயிரம் கிராமங்கள் இருக்கின்றபோது, வினோபாவினுடைய நல்ல கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்கள், அதை எதிர்க்கின்றவர்கள் யாரும் இல்லாத நேரத்தில், இவ்வளவு கூடுதலான கிராமங்கள் சேராமலிருப்பதற்குக் காரணம், அங்கே அதிகச் சலுகை கொடுப்போம் என்ற உத்தரவாதம் இல்லாததுதான். அதற்கையே உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில், உண்மையிலேயே பல கிராமங்களை கிராமதானமாகச் செய்வதற்குப் பல பேர் தயாராக இருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு கிராமத்தை கிராம தானமாகக் கொடுக்கவேண்டிய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1
p.m.

தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வாங்கப்பட்ட கடனுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் காட்டாமல் அரசாங்கத்தினிடமும், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவும் வாங்கப்பட்ட கடனுக்கு சலுகைகள் கேட்டிருப்பது அவ்வளவு வாக சரியல்ல. தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க ஒரு வருஷம் தவணை கொடுத்து விட்டு சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கிய கடனுக்கும், கூட்டுறவு சொசைட்டிகளிடமிருந்து வாங்கிய கடனுக்கும் விதி விலக்கு அளிப்பது என்பது சரியல்ல. இப்பொழுது அரசாங்கத்தினிடமிருந்து ஆயில் இன்ஜின் போன்றவைகள் வாங்குவதற்கு கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? இவர்களுக்கு பணம் கொடுக்க மட்டும் விவசாயிகள் எங்கே போவார்கள். இவர்களுக்கு மட்டும் சலுகைகள் காட்டுவானேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு சலுகை அங்கே ஏன் போடப்பட வேண்டும். "but shall not include" என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதத்திலும் சலுகைகள் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. சர்க்காருடைய கடனைக் கொடுப்பதற்கு மட்டும் விவசாயிகள் பணத்திற்கு எங்கே போவார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று சட்டம் செய்யும்போது இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு உண்மையாகவே நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று கருதினால் இப்படிப்பட்ட ஒரு விதி விலக்கு இருக்கக் கூடாது என்பதை மட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு அந்த அளவில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

30th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமாக விவசாயிகளுக்கு ஒரு வித நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை விட அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ அதிகப்படியான உதவி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் நல்ல முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அங்குள்ள விவசாயிகள் கடன் தொல்லை இல்லாமல் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு கடன் தொல்லை ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான். சாதாரணமாக கடன் வாங்கியவர்களும் எழையாகத்தான் இருக்கலாம். அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தவர்கள்கூட ஏழை விவசாயிகளாகத்தான் இருக்க முடியும். வெளியிலிருந்து பெரிய பணக்காரர்கள் அங்கு வந்து அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கப் போவதில்லை. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களில் சிறிய லேவாதாவிக் காரர்கள்தான் அவர்களுக்கு கடன் கொடுத்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க ஒரு வருஷ தவணை கொடுத்து விட்டு அதன் பிறகு வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு வருஷம் வரையில் அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஒரு வருஷத்திற்குள் கடன் வாங்கிய விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கக்கூடிய அளவில் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பார்கள் என்ற அடிப்படையில் இப்படி ஒரு வருஷ தவணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு முன்பு தவணைகளில் வசூலிக்கப்படும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் எவ்வளவோ வசதிகள் அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு மசோதாவில் பல மசோதாக்களின் கருத்தைச் சேர்க்க முடியாது என்ற காரணத்தால் இது மட்டும் இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான வசதிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் உணராமல் இல்லை. பல வசதிகள் ஒரு மசோதாவின் மூலமாகக் கொடுக்க முடியாது என்ற காரணத்தால் இப்பொழுது இதை மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் பல வசதிகள் செய்வதற்காகத்தான் சென்ற வருஷத்திலும் இந்த வருஷ வரவு செலவு திட்டத்திலும் அவர்களுக்கு என்று இருபது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடன் வசதியோடு மற்ற வசதிகளையும் கொடுப்பதற்காகத்தான் இப்படி இருபது லட்சம் ரூபாயை அவர்கள் பொருட்டு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் கடன் கொடுத்திருந்தால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் அவர்களுடைய கடனுக்கு விதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருடைய கடனுக்கும் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் வாங்கிய கடனுக்கும் விதி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அவர்கள் சாதாரணமாக அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி இல்லாமல் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. அப்பொழுது பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்தில்தான் அப்படிப்பட்ட கடன்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக அரசாங்கமும், கூட்டுறவு சொசைட்டிகளும் விவசாயிகளின் பேரில் தாவா தொடரமாட்டார்கள். அரசாங்கம் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிற கடனுடன் இன்னும் அதிகப்படியான கடன் கொடுப்பதற்கு என்று இருபது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கும்போது ஏற்கெனவே வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்ற காரணத்தினால்தான் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுடைய கடன் தொல்லை இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்று தனியாக சட்டம் செய்ய வேண்டாம் என்ற அடிப்படையில் அரசாங்க கடனுக்கும், கூட்டுறவு சொசைட்டி கடனுக்கும் விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு கிராமத்தில் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு இருந்து விட்டு இப்பொழுது அந்த கிராமத்தை விட்டு வேறு கிராமங்களுக்குச் சென்றிருந்தால் அவர்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th March 1959]

களையும் இதில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார். உள்ளபடியே சட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்னவென்றால் அந்தந்த கிராமத்தில் அந்த சமுதாயத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு சலுகைகள் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் இன்னும் அதிகப்படியான வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், இதைக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்தில் இல்லாமல் வேறு இடத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இந்த வசதி தேவையில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களுக்கு வேறு கிராமத்தில் நிலம் இருக்கலாம். அப்படி கிராமத்தை விட்டு வெளியே வேறு கிராமங்களுக்குச் சென்றவர்கள் ஆப்பெண்டி லாண்டு லார்டுகளாக இருக்கலாம். அந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அவசியமில்லை.

கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் பேசும் போது அவர்களிடம் இந்த ஒரு வருஷத்திற்கு வட்டி ஏன் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டார். கடனையும் வட்டியையும் தள்ளிக்கொடுப்பதற்கு கடன் நிவாரணச் சட்டம் இருக்கிறது. அதன் மூலமாக குறைத்துக்கொள்ளலாம். அதனால் இங்கே ஒரு வருஷத்திற்கு வட்டியைச் சேர்க்கக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த மசோதாவின் அடிப்படை தத்துவத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர வேண்டும் என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கடன் ரத்து செய்வது என்பது வேறு விஷயம். இன்றையதினம் அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷ தவணை கொடுத்து விட்டு அதன் பிறகு மூன்று வருஷங்களில் மூன்று தவணைகளாக வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஒரு வருஷத்தில் விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய அளவில் முன்னேற்ற மடைந்து விடுவார்கள் என்ற அடிப்படையில் இவ்விதம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு அவசியம் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. அதற்கு கடன் கொடுப்பதற்குத்தான் 20 லட்சம் ரூபாய் அதற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த இருபது லட்சம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு அவ்வளவையும் கொடுக்க முடியவில்லை. கணக்குப் பார்த்துத்தான் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இருக்கும் பணத்தை அப்படியே கொடுத்துவிடுவது என்பதும் அல்ல. இந்த இருபது லட்சம் ரூபாயையும் அவர்களுக்கு அப்படியே கடனாகக் கொடுத்து விடுவதும் அல்ல. அதில் ஓரளவு தான் செலவாகி இருக்கிறது. கிராமத்தினுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தைப் பார்த்துத்தான் அவர்களுக்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. வசதி அளிக்க வேண்டியதாக இருந்தால் அப்பொழுது அவர்களுக்கு வசதி அளிக்க அரசாங்கம் தயங்காது. ஆகவே இந்த மசோதாவின் அடிப்படையை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்து இதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959) as passed by the Legislative Council, be taken into consideration ’.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER : The motion is :—

‘ That clause 2 do stand part of the Bill ’.

30th March 1959]

* SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

‘ at the end of the definition in sub-clause (b), add the following explanation :—

“ *Explanation.*—A debt binding on an entire Hindu joint family property by reason of its having been contracted by the manager of the said family, shall for the purposes of this Act, be deemed to be a debt due from every member of the said family whether resident in the gramdan village or not ”.

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

* SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, in this clause debt is being defined and in this definition for debt certain items of liabilities are given exemption. They have been omitted. My explanation says that unless the possibility of a Hindu joint family manager who has contracted the debt on behalf of the members of the Hindu joint family is included in this definition, the definition of debt will suffer from a serious defect. It is only in that connection that I have proposed this explanation to be incorporated in the definition that is provided for debt. Now, let us take the case of a manager of a Hindu joint family. It is quite possible that the manager of the Hindu joint family contracts the debt on behalf of the members of the Hindu joint family and at the time when this Act comes into force this particular manager might happen to live outside the gramdan village. Now are we going to suggest because this manager is personally liable to be proceeded against as he is a person living outside the gramdan village? The creditor can proceed against the joint family members living in gramdan villages.

In the definition for debt the liability due from any gramdan villager is very much emphasised. Subsequently at the end of the clause the term ‘ gramdan villager ’ is defined. Now when we look at these things, we must come to the conclusion that unless a provision is made on the lines suggested by me, in my explanation, there will be a serious drawback in the definition of ‘ Debt ’ itself. I hope, Sir, the Hon. Minister who is in charge of this Bill after scrutinising the full import of my explanation, will come forward to accept this amendment without any difficulty.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வழக்கறிஞர் என்பது தெரியும். அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதால் ரொம்ப கவனமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தேன். ஆனால் முன்பே விளக்கியதுபோல் இந்த மசோதாவின் அடிப்படை கிராமத்தில் இன்று இருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்பதுதான். எக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மாணேஜர் கடன் வாங்கியிருக்கலாம். வெளியில் இருக்கிறவர்களுக்கு இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தமட்டில் கவலையில்லை. வழக்கு முறைப்படி செய்து கொள்ள வசதி ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்பதுதான்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th March 1959]

இந்த மசோதாவின் அடிப்படை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘ That clause 3 do stand part of the Bill ’.

SRI V. SANKARAN : Sir, I move the following amendment :—

‘ In sub-clause (2), *omit* the words and lines after the words “ his own cost ”.’

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move the following amendments :—

‘ In sub-clause (2), *omit* the words “ paid or ” occurring before the word “ deposited ”.’

‘ In sub-clause (2), *after* the words “ deposited into courts ”, *insert* the words “ with due notice to the creditor ”.’

‘ In sub-clause (2), *for* the word “ and ” occurring *after* the words “ sub-section (1) of section 4 ”, *substitute* the word “ or ”.’

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER : Now, the clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI V. SANKARAN : இந்த ஷரத்தின்படி கடன் கொடுத்தால் வழக்குப் போட்டு விட்டால் தன்னுடைய செலவு மட்டுமல்லாமல் எதிர் “ பார்ட்டி ” செலவையும் சேர்த்துக் கோர்ட்டில் கட்டவேண்டுமென்று ஷரத்து இருக்கிறது. எதிர் பார்ட்டி செலவு தொகையைக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த விதத்தில் ஷரத்து இருக்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லையென்று கருதுகிறேன். என்ன “ காஸ்ட் ” கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நிர்ணயம் செய்வதெல்லாம் கோர்ட்டின் அபிப்பிராயத்துக்கு விட்டு விடுவது நல்லது. “ his own cost ” என்பது இல்லாமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அப்படியில்லாமல் அது இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் இப்பொழுதே ஒரு கண்டிஷன் போட்டு வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்ல முடியாது.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, my first amendment reads like this—

‘ In sub-clause (2), *omit* the words “ paid or ” occurring before “ deposited ”.’

30th March 1959] [Sri M. Jagannathan]

Now let me read the sub-clause. It says :—

‘Where a creditor institutes a suit for recovery of a debt during the period specified in sub-section (1) or after the gramdan villager has paid or deposited into court the instalments specified in sub-section (1) of section 4 . . .’

Here, two words are used. The word ‘paid’ is used and the word ‘deposited’ is used. I do not know whether these two words are used in the same sense or in the synonymous sense. Sir, if the word ‘paid’ is used in the sense that the amount or instalment is paid not to the court but directly to the creditor concerned, then no creditor in his right senses will go to the court and file a suit for the recovery of the debt from the debtor. Therefore, in that sense, I do not think the Government have used the word ‘paid’. They must have used this word ‘paid’ in the sense that the amount is paid in the court. In that case, why should they use another word ‘deposited’? So, if these two words mean the same thing, then I am afraid, we must drop the word “paid” and retain the word ‘deposited’. That will make sense. I hope the Government will accept this small amendment.

Sir, my second amendment reads like this—

‘In sub-clause (2), after the words “deposited into courts”, insert the words “with due notice to the creditor”’.

Sir, the institution of proceedings in a court by the creditor is being barred by a condition that is being provided for in this sub-clause and that is, when the instalment due has already been deposited in the court, the creditor concerned should not drag the debtor to the court. If he does that, I think, the court will give a decree in which they must say that the creditor must bear his own cost and pay also the cost of the defendant who is a gramdan villager. I think this will work as a sort of hardship upon the creditor, because when the debtor has paid the amount into the court without giving any notice to the creditor concerned, then there is nothing to prevent a creditor from going to a court for recovering his loan. He does it under a bona fide mistake, not knowing the fact that the debtor has deposited the amount due to him into the court. On that account, the Government cannot penalise this poor creditor by asking him to bear not only his cost but also the cost of his defendant. Therefore, my amendment seeks to suggest that the debtor, notwithstanding the fact that he has paid the amount into the court, must also give due notice to the creditor. In spite of the fact that he has received due notice from the debtors, still if he comes to the court and files a suit for recovering his loan, then in that case only he must be made to bear not only his cost but also the cost of the other side. I hope the Hon. Minister has bestowed some thought on this suggestion of mine and I believe there will be no difficulty in accepting this amendment.

[30th March 1959 [Sri M. Jagannathan]

Sir, my third amendment says—

'In sub-clause (2), for the word " and " occurring after the words " sub-section (1) of section 4 ", substitute the word " or ".' This amendment of mine is intended to correct a grammatical mistake. It is a verbal amendment. I insist that a proper conjunction should be used. The conjunction that should be used here is not the word " and " as it is used in this sub-clause (2) but it should be the conjunction " or " because there are three alternatives which are contemplated in this sub-clause. The first alternative is with regard to the non-expiry of one year period commencing from the date of the commencement of this Act. The second alternative is with regard to the deposited instalment amount and the third alternative is with regard to the period during which the gramdan villager is expected to deposit the instalment amount. Now, these three alternative conditions seek to prevent the creditor from rushing to a court. I suppose, it is not the intention of the Government that there should be all these conditions to prevent or bar a particular creditor from rushing to a court. Any one of the three alternative conditions is quite sufficient. That is what Government's intention is, I think. In that case, in order to bring out the alternative ideas in a vivid sense, the proper conjunction to be used would be—in the interest of good grammar also—the word 'or' and not the word 'and'. Though it is a verbal amendment, I hope the Government will not find it difficult to accept this.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. சங்கரன் அவர்கள் இந்தக் கோர்ட் செலவு, கிராமத்தானுடைய செலவைக்கூடக் கட்டவேண்டும் என்கிறார். இது அசாதாரணமாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். மாரபேரியம் ஒரு ஆண்டுக்கு கேஸ்கூட கோர்ட்டில் தொடுக்கக் கூடாது என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் வழக்கு தொடர்ந்தால் ஸ்டாம் ப்யூட்டிகூட எல்லாம் போய்விடும். அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் தவறிப்போய் வழக்குத் தொடர்ந்தால் அந்த செலவை கிராமத்தார் மீது சுமத்தக் கூடாது என்பதற்காக இப்படி செய்திருக்கிறோம். கேஸ் டிஸமிஸ் செய்யப்படுவதைவிட இது நல்லது என்று சொல்வேன். ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. ஸ்ரீ ஜகந்நாதன் அவர்கள் திருத்தப்படி பொலிவிட என்று இருந்தால் போதும் என்கிறார். சிக்கல் ஏற்படக்கூடாது என்றுதான் இதையும் போட்டிருக்கிறோம். அப்படிச் சேர்த்திருப்பதாலே தவறு இல்லை. இல்லாத காரணமாக, பின்னால் சங்கடம் ஏற்படக்கூடாது. மேலும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்வேன். போதிய நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டுச் செய்வது நல்லது. மாரபேரியம் மசோதாதான் இது. முன்பு நாண்கைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு இதே போன்ற மசோதாதான் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரிவுகளைப் பார்த்து, அதை ஒட்டியே இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமக்குப் புதிதாக இப்படி இருந்தால் நல்லது, அப்படி இருந்தால் நல்லது என்று யோசனை தோன்றலாம். முன்பு அமுலில் இருப்பதைப் பார்த்து அப்படியே செய்வதில் சங்கடம் இல்லை. புதிதாக வேறு ஏதாவது போட்டால் வேறு ஏதாவது வியாக்கியானம் செய்வதற்கு இடம் ஏற்படும். ஆகவே முன்பு எப்படி இருந்ததோ அப்படியே போடுவது நல்லது என்று இந்தச் சமயத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த வகையில்தான் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் பிரேரித்திருக்கிற திருத்தங்கள் எவற்றையும் நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லையென்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

30th March 1959]

Amendments of Sri Sankaran and Sri Jagannathan were put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER : The motion is :

That clause 4 do stand part of the Bill.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

‘ In sub-clause (1), *after* the words “ to the date.” *add* the words “ excluding the period specified in section 3 ”.’

‘ In sub-clause 3, *after* the words “ the suit ” *add* the words “ without court cost ”.’

SRI A. GOVINDASAMY : I second the amendments, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

In sub-clause 3, *after* the words “ the suit ” *add* the words “ without court cost ”.’

SRI A. GOVINDASAMY : I second the amendment, Sir.

SRI M. JAGANNATHAM : Sir, I move—

‘ In sub-clause (5), *for* the words “ under such terms and conditions ”, substitute the words “ with such terms and conditions ”.’

SRI A. GOVINDASAMY : I second the amendment, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

‘ In sub-clause (6), *after* the words “ pass a decree ”, *add* the words “ without court cost ”.’

SRI A. GOVINDASAMY : I second the amendment, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தங்களைக் குறித்து நான் முன்பே சொல்லிவிட்டேன். கிராமங்களில் 50 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு, 100 ரூபாய், 150 ரூபாய் என்று பாண்டு எழுதி வாங்குகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி அம்மையாரும் சொன்னார்கள். டிகிரி எடுக்கிற வழக்குகளில் கோர்ட் செல்வையாவது சர்க்கார் தள்ளித்தர முன்வரவேண்டும் என்கிற காரணத்தையொட்டி நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. JAGANNATHAN : Sir, my amendment says that in sub-clause (5), *for* the words ‘ under such terms and conditions ’, *substitute* the words ‘ with such terms and conditions ’. Sir, this sub-clause seeks to confer upon the court greater powers, to pass such decrees as to contain more favourable conditions and terms for the debtor, than those terms and conditions which are already provided for in this Bill. My amendment is again a verbal one, namely, instead of ‘ under such conditions and terms ’ it would be better to say ‘ with such conditions and terms ’. It is in the

[Sri M. Jagannathan]

interest of good English and further it is wrong usage to say 'to pass orders under such conditions, etc.' I do not know how the Government have adopted that word here. This is patently defective and therefore Government should accept this amendment.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் திரு. அண்ணாமலை பிரேரித்த திருத்தத்தைப்பற்றியும் நான் முன்பே விளக்கி னேன். வட்டியைத் தள்ளிவிடுவது, டிகிரியைத் தள்ளிவிடுவது என்பது இந்த மசோதாவின் நோக்கம் அல்ல. தற்கால நிவாரணமாக அவர்களுக்கு ஒரு காலவரம்பு அளிப்பதுதான் நோக்கம். ஆகவேதான் அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. கனம் ஜகந்நாதன் சொன்ன விஷயத்தை நாங்களும் பரிசீலனை செய்யாமல் இல்லை. "அண்டர் ஸச் டேர்ம்ஸ்" என்று போடுவதா, இதுபற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய் தோம். பின்புதான் முன்பு உள்ள சட்டத்தில் எப்படிப் போட் டிருந்ததோ அதேமாதிரியாகப் போட்டிருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. அதனால்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

The amendments of Sri S. M. Annamalai and Sri M. Jagannathan were put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER : Now it is 1-30 and therefore I suggest that the House do sit till we finish this Bill.

This was agreed to by the House.

SRI V. SANKARAN : Sir, I move—

In sub-clause (2), *after* the word "creditor", *add* the words "and hearing both the parties".

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, in view of the fact that the Government are not in a mood to accept any of our amendments, I do not move my amendment.

SRI V. SANKARAN : சாதாரணமாக கிராமதானத்திற்கு—டெபாலிட் தொகை போதுமானதாக இல்லாவிட்டால் மேலும் கட்டுவதற்கு அவகாசம் வேண்டும் என்று மனுப்போட்டால், அதற்கு கோர்ட்டால் நோட்டீஸ் கொடுத்து அவகாசத்தை அதிகப்படுத்தலாம் என்று இருக்கிறது. பல மிடங்களில் நோட்டீஸ் அனுப்பியாகிவிட்டது என்று தவறாகவே ரெக்கார்டு செய்துவிடுகிறார்கள். அதனால் "ஹியரிங் போத் தி பார்டீஸ்" என்பதைச் சேர்த்துவிட்டால் சரியான முறையில் இது இருக்கும் என்பதற்காக இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளா விட்டால் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன்.

1-30 P.m. **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Hearing of both the parties அவசியமில்லை. ஆகவே இத் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment moved by the hon. Member Sri Sankaran to vote.

30th March 1959]

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, you may ask whether the hon. Member is withdrawing his amendment or pressing it.

MR. SPEAKER : That is not my job. I am not supposed to ask him whether he is withdrawing his amendment or not. It is for him to get up and say whether he is withdrawing or pressing his amendment. The question is—

'In sub-clause (2), after the word "creditor", add the words "and hearing both the parties".'

The amendment was put and declared lost.

SRI K. ANBAZHAGAN : I demand a poll, Sir.

(The Division Bell was rung for two minutes.)

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, on a point of order Sir, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அங்கத்தினர் சங்கரன் அவர்கள் சபையை விட்டு வெளியே சென்றுவிட்டார். இது சரியா?

MR. SPEAKER : Correctly speaking, the hon. Member Sri Sankaran must be here now. When the hon. Member has moved the amendment and at the time it was put to vote, if the hon. Member is not present in the House, it means discourtesy to the House. I did not want to make mention of this even though I have noticed it. But, since the hon. Member Sri Kothandaraman has brought this to my notice, I have to rule that since the hon. Member Sri Sankaran is not in his seat, the amendment moved by him is deemed to have been withdrawn. Anyway, I want to point out that it is wrong on his part to have left the House just now.

The clause was put and carried.

Clauses 6, 7, 8 and 9 were put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, I move—

'That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959), as passed by the Legislative Council, be passed'.

MR. SPEAKER : The question is—

'That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959) as passed by the Legislative Council, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER : I adjourn the House *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.